

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

פ"ל 2010-100 מ.י. לשכת תביעות חיפה -
משטרת ישראל נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט שמואל יציב

משטרת ישראל

התובעת

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ התובעת: עו"ד ליאת דרי
ב"כ הנאשם: עו"ד תומר גונן
הנאשם נוכח

פסק דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

1. כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 23.01.07 בשעה 11:35 נפסל הנאשם במשרד הרישוי מלקבל או מלהחזיק ברשיון נהיגה למשך שלושה חודשים. הנאשם הפקיד רשיון הנהיגה שלו במשרד הרישוי באותו מעמד, יצא מבנין משרד הרישוי, נכנס לרכבו (הרכב) והחל בנהיגה עד אשר נעצר בשעה 11:45 על ידי המשטרה. התביעה מבקשת להרשיע הנאשם בעבירות של: נהיגה בזמן פסילה - עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א - 1971 (פק"ת). נהיגה ללא ביטוח - עבירה על סעיף 2 (א) (ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

נהיגה ללא רשיון נהיגה – עבירה על סעיף 10 (א) לפק"ת .
נהיגה בקלות ראש – עבירה על סעיף 62 (2) לפק"ת.

2. דין

העובדות, כפי שהן מפורטות בכתב האישום, אינן שנויות במחלוקת. הצדדים הסכימו לסכם בכתב את טענותיהם המשפטיות.

טיעוני התביעה הן כי אין שוני לעניין תחילת תקופת הפסילה בין פסילה שהוטלה ע"י בית המשפט לבין פסילה שהוטלה ע"י משרד הרישוי. בשני המקרים הפסילה מתחילה ביום בו הודע לנהג כי הוא פסול מלנהוג, אלא אם כן בית המשפט או הרשות הורו אחרת.

מאידך טוען הסניגור כי את תקנות התעבורה, שהינן בגדר חקיקת משנה, יש לפרש בכפוף להוראות חקיקה הראשית, ואין חקיקת משנה יכולה לסתור חקיקה ראשית. סעיף 10 א' לחוק הפרשנות קובע:
"10.

(א) מקום שנקבעה תקופה קצובה במספר ימים או שבועות מיום פלוני, אותו יום לא יבוא במנין"

תקנה 554 א' לתקנות התעבורה קובעת כי בעל רשיון נהיגה שנמסרה לו החלטה על פסילתו מלהחזיק ברשיון הנהיגה, ימציא את רשיונו לרשות הרישוי תוך שבעה ימים מיום מסירת ההודעה, או תוך תקופה קצרה מזו, כפי שקבעה הרשות בהחלטתה.

במקרה שלנו הודע לנאשם ביום בו נהג, עשר דקות לפני שנהג ברכב, כי הוא פסול מלנהוג ברכב, והנאשם הפקיד רשיונו באותו מעמד במשרד הרישוי. טענת הסניגור היא כי למרות שהנאשם הפקיד את הרשיון, הפסילה נכנסת לתוקפה רק למחרת, וזאת מכיוון שיש לפרש את התקנה בכפוף לפקודת הפרשנות.

יש שוני בין פסילה ע"י משרד הרשוי לבין פסילה ע"י בית משפט או ע"י קצין משטרה. לגבי שני המקרים האחרונים ישנן הוראות מפורשות כי הפסילה מתחילה ביום ההחלטה בדבר הפסילה.

סעיף 42 (א) לפקודת התעבורה קובע כי פסילה שהטיל בית משפט תחל ביום מתן גזר הדין, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

סעיף 47 (ז) לפקודת התעבורה קובע כי פסילה שהטיל קצין משטרה תחל ממתן ההחלטה.

בשני המקרים מדובר בחקיקה ראשית שקובעת כי מועד הפסילה מתחיל ביום גזר הדין (במקרה של פסילה ע"י בית משפט), או ביום מתן ההחלטה (במקרה של פסילה ע"י קצין משטרה).

במקרה שלנו, פסילה ע"י רשות הרישוי, מדובר בחקיקת משנה שיש לפרשה בכפוף להוראת חוק הפרשנות.

רק טעות אחת יש לסניגור והיא שבמקרה זה תקופת הפסילה אינה קצובה בימים או בשבועות, אלא בחודשים.

לגבי תקופה הקצובה בחודשים חל סעיף 10 (ב) לחוק הפרשנות וזו לשונו:
"תקופה קצובה במספר חודשים או שנים לאחר ארוע פלוני תסתיים בחודש האחרון ביום שמספרו בחודש כמספר יום הארוע, ואם היה החודש חסר אותו יום – ביום האחרון של החודש".

יחד עם זאת, צודק הסניגור כי הפסילה יכולה להתחיל לא מוקדם מלמחרת יום ההודעה על הפסילה. זו המשמעות ההגיונית של חוק הפרשנות, מאחר והתקופה מסתיימת בחודש באחרון של הפסילה, ביום שבו היה הארוע. במקרה שלנו הפסילה אמורה להסתיים בתאריך 23.04.07. כלומר עד יום 23.04.07 שעה 24:00 היה הנאשם פסול מלנהוג. אם נקבל עמדת התביעה כי הפסילה החלה ביום 23.01.07 היה הנאשם פסול בפועל מלנהוג שלושה חודשים ושתיים עשרה שעות, תקופה העולה על שלושה חודשים. פרשנות כזאת מחמירה עם הנאשם, דבר העומד בניגוד לעקרונות המשפט הפלילי.

גם הטעמים הנוספים שהביא הסניגור מחזקות פרשנות זו, והכוונה לשוני בין ניסוח התקנה בעניין פסילה במשרד הרישוי, לבין הסעיפים בפקודת התעבורה הקובעים כי פסילה שהטיל בית משפט תחל ביום מתן גזר הדין (ראה סעיף 42 (א) לפק"ת), ופסילה שהטיל קצין משטרה מתחילה מרגע ההודעה על הפסילה (ראה סעיף 47 (ז) לפק"ת).

טעם נוסף שהביא הסניגור הוא כי נהג שמגיע למשרד הרישוי, סביר להניח שיגיע כשהוא נוהג ברכב, והדבר נראה בלתי מעשי להודיע לו במקום כי הוא פסול מלנהוג. יש לתת לנהג זמן להחזיר את הרכב למקום חנייה קבוע.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לזכות הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תש"ע, 12/01/2010 במעמד הנוכחים.

שמואל יציב, שופט